

Predmet C-713/21

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

25. studenoga 2021.

Sud koji je uputio zahtjev:

Bundesfinanzhof (Njemačka)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

27. srpnja 2021.

Tužitelj i podnositelj revizije:

A

Tuženik i druga stranka u revizijskom postupku:

Finanzamt X

[*omissis*] **BUNDESFINANZHOF (ŠAVEZNI FINANCIJSKI SUD,
NJEMAČKA)**

[*omissis*] **RJEŠENJE**

u sporu

osobe A

tužitelj i podnositelj revizije

[*omissis*] protiv

Finanzamta X

tuženik i druga stranka u revizijskom postupku

radi poreza na promet za razdoblje od 2007. do 2012.

[*omissis*] **I z r e k a**

I. Sudu Europske unije upućuje se sljedeće prethodno pitanje

o značenju članka 2. stavka 1. točke (c) Direktive 2006/112/EZ Vijeća od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u kontekstu tumačenja presudom Suda Europske unije Baštová od 10. studenoga 2016. – C-432/15 (EU:C:2016:855):

Pružila li vlasnik staje za trening natjecateljskih konja vlasnicima konja jedinstvenu uslugu koja se sastoji od smještaja, treninga i sudjelovanja konja na turnirima uz naknadu i ako vlasnici konja tu uslugu plaćaju ustupanjem prava na polovinu novčane nagrade u slučaju postizanja određenog rezultata na turniru?

II. Postupak se prekida do donošenja odluke Suda Europske unije.

O b r a z l o ž e n j e

I.

- 1 Tužitelj i podnositelj revizije (tužitelj) je jahač koji je u razdoblju od 2007. do 2012. godine (sporno razdoblje) vodio „Staju za trening natjecateljskih konja”. U tužiteljevu poduzeću su konji koji su mu stavljeni na raspolaganje bili profesionalno smješteni i njegovani, trenirani te korišteni na natjecanjima u tuzemstvu i inozemstvu. S vlasnicima konja koji poslovni nastan imaju u tuzemstvu, tužitelj je sklopio pojedinačne „Ugovore o stavljanju na raspolaganje” prema kojima su vlasnici tužitelju svoje konje „stavili na raspolaganje”. Svaki se vlasnik odrekao bilokakvog prava davanja uputa u pogledu treninga i korištenja konja. Nadalje je bilo dogovoreno da je vlasnik dužan snositi troškove za uzdržavanje konja, troškove turnira i transporta, kovača i veterinaru, dok je tužitelj bio dužan preuzeti troškove koji se odnose na njega kao na jahača za angažman na natjecanju (troškovi prijevoza, avionski troškovi, hotelski troškovi, dnevnice). Budući da su novčane nagrade u slučaju konjičkih natjecanja pripadale samo vlasnicima konja, nadalje je ugovoreno da tužitelj treba dobiti 50 % svih nagrada u novcu i stvarima koje osvoji za vlasnika s njegovim konjima. Pritom je svaki od vlasnika tužitelju već ugovorom o stavljanju na raspolaganje ustupio polovinu svojih budućih prava prema odnosnim organizatorima natjecanja koja se odnose na isplatu nagrada i prijenos vlasništva nad nagradama u stvarima. Tužitelj je bio ovlašten prebiti prava na isplatu vlasnika s protutražbinama.
- 2 Tužitelj se na tuzemnim i inozemnim natjecanjima koristio kako vlastitim tako i tuđim konjima. Nagrade koje je na turnirima osvajao s tuđim konjima, tužitelj je prebijao s troškovima koji obuhvaćaju troškove za pansion, veterinarske troškove, troškove lijekova, kovača kao troškove natjecanja te druge troškove u skladu s dogovorima s vlasnicima konja.
- 3 U okviru poreznog nadzora, porezni nadzornik smatrao je da prihod od tuzemnih i inozemnih natjecanja s tuđim konjima podliježe oporezivanju redovnom poreznom stopom. Tuženik i druga stranka u revizijskom postupku (Finanzamt, u daljnjem tekstu: porezna uprava) donijela je potom u skladu s člankom 164. Abgabenordnung (Porezni zakonik) izmijenjena rješenja o oporezivanju PDV-om od 08. listopada 2015. i za svako je rješenje ukinula pridržaj naknadnog

ispitivanja. Odlukom donesenom povodom prigovora od 06. srpnja 2017., porezna je uprava odbila tužiteljeve prigovore kao neosnovane.

- 4 Ni tužba podnesena Finanzgerichtu (Financijski sud, u daljnjem tekstu: FG) nije prihvaćena u pogledu glavnog spornog pitanja. Pozivajući se na presudu Suda Europske unije (u daljnjem tekstu: Sud) donesenu predmetu Baštová od 10. studenoga 2016. – C-432/15 (EU:C:2016:855) koja se odnosi na članak 2. stavak 1. točku (c) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (u daljnjem tekstu: Direktiva o PDV-u) kao i na sudsku praksu Bundesfinanzhofa (Savezni financijski sud, u daljnjem tekstu: BFH) koja se odnosi na Umsatzsteuergesetz (Zakon o porezu na promet, u daljnjem tekstu: UStG), FG je u presudi objavljenoj u Entscheidungen der Finanzgerichte (Odluke financijskih sudova, u daljnjem tekstu: EFG) 2021., 500. odučio da su novčane nagrade za sudjelovanje na tuzemnim i inozemnim natjecanjima s tuđim konjima naknada za usluge koje podliježu primjeni redovne porezne stope. Tužitelj je na temelju ugovora sklopljenih s vlasnicima konja isporučio jedinstvenu uslugu koja je obuhvaćala smještaj, trening i sudjelovanje konja na konjičkim natjecanjima. Za uslugu koja se sastoji od niza elemenata on je od vlasnika određenog konja s jedne strane primao naknadu troškova za uzdržavanje, troškove turnira i prijevoza, kovača i veterinarara, a s druge strane udio u prihodima od natjecanja. Time je on svoju uslugu pružio i ustupajući jedan dio novčane nagrade koji je pripadao vlasnicima konja. Za razliku od odnosa između vlasnika konja i organizatora natjecatelja, u ovom je predmetu riječ o samostalnom odnosu pružanja usluga između tužitelja i dotičnog vlasnika konja. Tužitelj nije stekao svoja vlastita, izravna prava prema organizatorima natjecanja. Naprotiv, on je polovinu prihoda od turnira mogao zadržati samo na temelju svojeg vlastitog odnosa razmjene usluga između njega i vlasnika konja.
- 5 U revizijskom postupku koji je tužitelj pokrenuo protiv spomenute odluke sporno je samo još pitanje je li tužitelj vlasnicima konja pružao usluge koje su bile plaćene u obliku naknade koja se sastojala u ustupanju polovine novčanih nagrada.

II.

6 **1. Pravni okvir**

7 **a) Pravo Unije**

8 Članak 1. stavak 2. druga rečenica Direktive o PDV-u glasi:

„Pri svakoj transakciji se PDV, izračunat na temelju cijene robe ili usluga po stopi koja se primjenjuje na takvu robu ili usluge, obračunava po odbitku iznosa PDV-a koji otpada izravno na pojedine troškovne komponente.”

9 Člankom 2. stavkom 1. točkom (c) Direktive o PDV-u određeno je:

„Sljedeće transakcije podliježu PDV-u: [...]

(c) isporuka usluga uz naknadu na teritoriju određene države članice koju obavlja porezni obveznik koji djeluje kao takav; [...]"

10 Članak 9. stavak 1. Direktive o PDV-u glasi:

„Porezni obveznik’ znači svaka osoba koja samostalno provodi gospodarsku aktivnost na bilo kojem mjestu, bez obzira na svrhu ili rezultate te aktivnosti.

Sve aktivnosti proizvođača, trgovaca ili osoba koje pružaju usluge, uključujući rudarstvo i poljoprivredne aktivnosti i aktivnosti samostalnih profesija, smatraju se ‚gospodarskom aktivnošću’. Korištenje materijalne ili nematerijalne imovine radi ostvarivanja prihoda, na kontinuiranoj osnovi, posebno se smatra gospodarskom aktivnošću.”

11 U članku 73. Direktive o PDV-u navodi se:

„U pogledu isporuke robe ili usluga, osim onih iz članka od 74. do 77., oporezivi iznos uključuje sve što čini naknadu koju je dobio ili će dobiti dobavljač u zamjenu za isporuku od kupca ili neke treće strane, uključujući potpore izravno povezane s cijenom isporuke.”

12 **b) Nacionalno pravo**

13 Prema članku 1. stavku 1. točki 1. UStG-a porezu na promet podliježu sljedeće transakcije:

„isporuke robe i usluga koje je poduzetnik u okviru svojeg poslovanja naplatno obavio unutar zemlje. Oporezivanje ne isključuje činjenica da je transakcija provedena na temelju pravnog ili upravnog akta ili se smatra izvršenom na temelju zakonske odredbe.”

14 Članak 10. stavak 1. prva do treća rečenica UStG-a u spornim je godinama glasio:

„Za isporuke i usluge (članak 1. stavak 1. točka 1. prva rečenica) te za stjecanje unutar Zajednice (članak 1. stavak 1. točka 5.) promet se izračunava na temelju naknade. Naknada obuhvaća ukupan izdatak korisnika usluge u svrhu primanja usluge, umanjen za porez na promet. Naknada obuhvaća i ono što osoba koja nije korisnik usluge plaća poduzetniku za uslugu. [...]"

15 Članak 118. stavak 2. Finanzgerichtsordnung (Zakon o financijskim sudovima, u daljnjem tekstu: FGO) glasi:

„Činjenična utvrđenja donesena u pobijanoj presudi obvezujuća su za Bundesfinanzhof (Savezni financijski sud), osim ako su u pogledu tih utvrđenja izneseni dopušteni i obrazloženi razlozi za reviziju.”

16 **2. Dosadašnja sudska praksa**

17 **a) Sudska praksa Suda**

- 18 Sud je u svojoj presudi Baštová (EU:C:2016:855, t. 40.) nacionalnom sudu odgovorio „da ne predstavlja isporuku usluge uz naknadu u smislu te odredbe to što je vlasnik konja, obveznik PDV-a, stavio na raspolaganje konja organizatoru utrke kako bi navedeni konj sudjelovao u toj utrci, u slučaju kada ta okolnost ne dovodi do plaćanja nagrade za sudjelovanje ili druge izravne isplate te kada samo vlasnici konja koji su postigli određeni rezultat na utrci primaju novčanu nagradu, koja je unaprijed određena. Suprotno tomu, takvo stavljanje na raspolaganje predstavlja isporuku usluga uz naknadu u slučaju kada ta okolnost dovodi do organizatorova plaćanja naknade neovisno o postignutom rezultatu predmetnog konja u utrci.”
- 19 Sud se time očitovao o trima slučajevima u kojima se za aktivnosti naknada „pla[ća] u sklopu troškova registracije i sudjelovanja” (prvi slučaj, presuda Suda, t. 35.) ili novčanom nagradom (drugi slučaj, presuda Suda, t. 36. i sljedeće točke) ili „plaćanj[em] naknade zbog sudjelovanja” (treći slučaj, presuda Suda, t. 39.). Sud je svoju odluku o tome obrazložio trima razmatranjima.
- 20 Prema točki 35. presude Suda, stvarna protučinidba za sudjelovanje konja u konjičkoj utrci kada vlasnik konja organizatoru utrke tzv. „stav[i] konja na raspolaganje” ne može biti stvarna protučinidba za uslugu koju pruža organizator utrke, a koja se sastoji u tome da se navedenom vlasniku dopušta da njegov konj sudjeluje u utrci. Sud navedeno obrazlaže time da se dopuštenje za sudjelovanje u utrci konja plaća u sklopu troškova registracije i sudjelovanja, čime se Sud očituje i o prvom slučaju. S druge strane, moguće povećanje vrijednosti konja uslijed, primjerice, postizanja dobrog rezultata teško se utvrđuje i neizvjesno je.
- 21 Što se tiče drugog slučaja, Sud u točki 36. i sljedećim točkama svoje presude kao „drugo” navodi da se ne može smatrati da postoji stvarna protučinidba za stavljanje konja na raspolaganje ako vlasnik konja primi novčanu nagradu samo u slučaju postizanja određenog rezultata u utrci. Naime, novčana nagrada ne plaća se za stavljanje konja na raspolaganje, nego za postizanje određenog rezultata, i to određenog plasmana konja koje je stoga povezano s određenim stupnjem aleatornosti. Osim toga, kvalifikacija stavljanja na raspolaganje kao oporezive transakcije koja ovisi o rezultatu koji taj konj ostvari u utrci suprotna je sudskoj praksi Suda. U skladu s tom sudskom praksom pojam „isporuka usluga” ima objektivno obilježje i primjenjuje se neovisno o ciljevima i rezultatima tih transakcija.
- 22 O trećem se slučaju Sud očituje u točki 39. svoje presude. S tim u skladu je „kao treće” pri stavljanju konja na raspolaganje drukčije samo u slučaju plaćanja naknade za sudjelovanje neovisno o postignutom rezultatu konja u utrci.
- 23 b) Kasnija sudska praksa BFH-a**
- 24 Nakon presude Baštová (EU:C:2016:855), BFH se u pogledu naknade koja se isplaćuje u obliku novčane nagrade (drugi slučaj) očitovao o dvije grupe slučajeva. Pritom se BFH, s jedne strane, složio s presudom Suda koja se odnosi

na slučaj plaćanja novčane nagrade u okviru odnosa organizatora turnira i vlasnika konja (presuda BFH-a od 02. kolovoza 2018. – V R 21/16, Sammlung der Entscheidungen des Bundesfinanzhofs (Zbirka odluka Saveznog financijskog suda, u daljnjem tekstu: BFHE – 262., 548., Bundessteuerblatt II 2019., 339.).

25 S druge strane, BFH je presudom od 10. lipnja 2020. – XI R 25/18 (BFHE 270., 181., t. 45.) ocjenu presude Baštová (EU:C:2016:855) o odnosu organizatora natjecanja i vlasnika konja prenio na odnos između vlasnika konja i vlasnika staje za trening natjecateljskih konja kada vlasnik konja novčane nagrade u polovini iznosa ustupi vlasniku staje za trening natjecateljskih konja: „U slučajevima poput predmetnog, u kojima pružatelj usluge [= vlasnik staje za trening natjecateljskih konja] sam sudjeluje u natjecanju i od treće strane primi dio novčane nagrade koji se za rezultat na natjecanju koji je on sam ostvario isplati trećoj strani [= vlasniku konja], u svakom se slučaju odgovarajuće primjenjuju navodi Suda iz razloga navedenih pod točkom II.2.e [= navođenje presude Suda Baštová, EU:C:2016:855, t. 37. do 40.] (drukčije stajalište u presudi FG-a Münster (Financijski sud u Münsteru) od 19. rujna 2019. – 5 K 2510/18 U, juris, t. 52.). Plaćanje se i u tom slučaju obavlja za rezultat koji je pružatelj usluge ostvario na natjecanju premda isplatu pravno gledano obavlja treća strana koja je pak novčanu nagradu primila od organizatora, a ne sam organizator. Novčana nagrada nije plaćanje za druge (eventualno oporezive) usluge pružatelja usluga. Stoga ono ni nije obuhvaćeno njegovom naknadom i ne uključuje se u poreznu osnovicu drugih oporezivih usluga.” Osim toga, nije bitno ni pitanje je li vlasnik staje za treninge i natjecanja konja „vlasnicima konja pružio različite usluge” (presuda BFH-a u BFHE 270., 181., t. 1. i t.46.).

26 3. Pitanje koje je potrebno protumačiti

27 a) Nepostojanje izravne veze između naknade i usluge

28 U spornom slučaju tužitelj u slučaju pobjedničkog sudjelovanja na natjecanju nema vlastito pravo na novčanu nagradu od organizatora natjecanja. Pravo na novčanu nagradu u odnosu prema organizatoru natjecanja ima samo vlasnik konja. Stoga tužitelj pravo na novčanu nagradu stječe samo utoliko što mu vlasnik konja ustupa pravo na novčanu nagradu što se u okviru postojećih pravnih odnosa između tužitelja i dotičnog vlasnika konja u spornom slučaju i dogodilo na način isplate nagrade svakom u pola dijela.

29 Prema presudi BFH-a iz BFHE-a 270., 181. (vidjeti prethodno točku II.2.b), u ovom bi se spornom slučaju moglo smatrati da ocjena u drugom slučaju presude Suda Baštová, EU:C:2016:855 (vidjeti prethodno pod točkom II.2.a) ne obuhvaća samo slučajeve o kojima se njome izravno presudilo, da organizator natjecanja novčanu nagradu plaća vlasniku konja, nego se primjenjuje i na tomu suprotne, neovisne slučajeve kada vlasnik konja dio te novčane nagrade isplati vlasniku staje za trening natjecateljskih konja kako bi namirio njegovu jedinstvenu uslugu (smještaj, trening i sudjelovanje konja na natjecanjima).

30 Ako bi to bilo točno, moguće je da bi odnos razmjene usluga između organizatora natjecanja i vlasnika konja potisnuo odnos razmjene usluga između vlasnika staje za treninge natjecateljskih konja i vlasnika konja koji je od tog prvo navedenog odnosa potrebno razdvojiti utoliko što novčana nagrada koja ovisi o postignutom rezultatu na natjecanju ne može biti naknada za uslugu vlasnika staje za trening natjecateljskih konja isporučenu vlasniku konja ako mu vlasnik konja na temelju plasmana svojeg konja ustupi pripadajuću novčanu nagradu. Tada bi drugi odnos u tom smislu otklonio izravnu vezu između isporuke usluge i naknade u ovdje predmetnom odnosu koja se zahtijeva u skladu s člankom 2. stavkom 1. točkom (c) Direktive o PDV-u.

31 b) Ustupanje novčane nagrade kao naknade za uslugu

32 Senatu (vijeće) se, međutim, primjena ocjene o novčanoj nagradi iz odnosa između organizatora turnira i vlasnika konja na odnos između vlasnika konja i vlasnika staje za trening natjecateljskih konja čini dvojbenom.

33 Te dvojbe proizlaze iz činjenice da se iz presude Suda Baštová (EU:C:2016:855) ne može s dovoljnom jasnoćom izvesti zaključak je li Sud svoju ocjenu obrazložio s nepostojanjem naknade ili s nepostojanjem usluge. Ako tumačenje Suda u presudi Baštová (EU:C:2016:855) treba razumjeti na način da je relevantno nepostojanje usluge, iz toga u ovom predmetu treba zaključiti da je potrebno potvrditi postojanje isporuke usluge uz naknadu u smislu članka 2. stavka 1. točke (c) Direktive o PDV-u. U okolnostima spornog slučaja, to što vlasnik konja polovinu novčane nagrade ovisne o postizanju određenog rezultata na natjecanju ustupa vlasniku staje za trening natjecateljskih konja predstavlja uvjet o kojem ovisi isporuka usluge vlasnika staje za trening natjecateljskih konja (smještaj, trening i sudjelovanje konja na natjecanjima), i koji kao takav upućuje na potrebnu izravnu vezu s njegovom isporukom usluga (vidjeti u tom smislu i presudu Sudu First Choice Holidays od 19. lipnja 2003. – C-149/01, EU:C:2003:358, t. 32. i sljedeća).

34 Odgovarajući na to pitanje, potrebno je uzeti u obzir da se Sud u točki 35. presude Baštová (EU:C:2016:855) bavio s pitanjem postoji li usluga koja se plaća naknadom za drugu uslugu (u pogledu takvih situacija u takozvanim postupcima zamjene i sličnim postupcima vidjeti presudu Suda Serebryannay vek od 26. rujna 2013. – C-283/12, EU:C:2013:599, t. 38. i sljedeće točke). Sud na to odgovara niječno. S tim u skladu, kada vlasnik konja tzv. „stavi konja na raspolaganje” organizatoru utrke konja, stvarna protučinidba za sudjelovanje konja u utrci „kao prvo” ne može biti usluga koju ju pružio organizator utrke, a koja se sastoji u tome da se vlasniku dopušta da njegov konj sudjeluje u utrci. Prema shvaćanju Senata (vijeće), iz toga ne proizlazi ništa korisno što bi doprinijelo ocjeni koju je potrebno donijeti u predmetnom sporu.

35 Daljnje obrazloženje iz točke 36. i sljedećih točaka presude Baštová (EU:C:2016:855) čini se dvojakim. Sud s jedne strane navodi da za stavljanje konja na raspolaganje ne postoji stvarna protučinidba ako vlasnik primi novčanu

nagradu samo u slučaju postizanja određenog rezultata u utrci. To upućuje na činjenicu da se Sud u smislu argumenta oslanja na nepostojanje naknade (kao protučinidbe).

- 36 S druge strane, Sud navedeno obrazlaže time da se novčana nagrada ne plaća za stavljanje konja na raspolaganje, nego za postizanje određenog rezultata u utrci, odnosno određeni plasman konja, što je pak povezano s određenim stupnjem aleatornosti. To upućuje na činjenicu da se kao temelj treba uzeti nepostojanje usluge. Potvrdom navedenog moguće je smatrati da Sud svoj zaključak nadalje obrazlaže time da je kvalifikacija stavljanja na raspolaganje oporezivom transakcijom ovisno o rezultatu koji konj postigne u utrci u suprotnosti sa sudskom praksom Suda prema kojoj pojam „isporuka usluga” ima objektivno obilježje i primjenjuje se neovisno o ciljevima i rezultatima transakcija (presuda Suda Baštová, EU:C:2016:855, t. 38.).
- 37 Stoga Senat (vijeće) dvoji u vezi sa značenjem članka 2. stavka 1. točke (c) Direktive o PDV-u na način protumačen u presudi Suda Baštová (EU:C:2016:855) što čini potrebnim upućivanje zahtjeva za prethodnu odluku Sudu.

38 4. Relevantnost za odlučivanje u glavnom postupku

- 39 Prethodno pitanje je relevantno za donošenje odluke u glavnom postupku. Na temelju činjeničnih utvrđenja FG-a, koja su zbog nedostatka prigovora protiv tih utvrđenja u reviziji obvezujuća u predmetnom revizijskom postupku (članak 118. stavak 2. FGO-a), izvjesno je da je tužitelj kao vlasnik staje za treninge natjecateljskih konja pružio jedinstvenu uslugu koja je obuhvaćala mogućnost boravka i trening konja kao i sudjelovanje na natjecanjima. Za uslugu koja se sastoji od niza elemenata on je od vlasnika dotičnog konja s jedne strane primio naknadu troškova za uzdržavanje konja, za sudjelovanje na natjecanjima i troškove transporta, kovača i veterinaru, a s druge strane udio u prihodima od natjecanja u polovini dijela. Ta ocjena odgovara pravnim načelima koje je Sud uspostavio u svrhu razgraničenja jedinstvene transakcije od više međusobno neovisnih transakcija (vidjeti primjerice presudu Suda KPC Herning od 04. rujna 2019. – C-71/18, EU:C:2019:660, t. 34. i sljedeće točke).
- 40 Ako presudu Suda Baštová (EU:C:2016:855) treba razumjeti na način da je relevantno nepostojanje naknade, pravna ocjena FG-a mogla bi se u skladu s presudom BFH-a objavljenom u BFHE 270., 181. (vidjeti točku II.2.b) pokazati netočnom. Tada bi povodom tužiteljeve revizije presudu FG-a trebalo ukinuti i prihvatiti tužbu.
- 41 Suprotno tomu, ako je u skladu s presudom Suda Baštová (EU:C:2016:855) bitno nepostojanje usluge, tada bi se presuda FG-a pokazala točnom te bi tužiteljeva revizija bila neosnovana. Naime, za razliku od presude Baštová (EU:C:2016:855), u spornom slučaju nije riječ samo o usluzi koja se plaća samo za postizanje određenog rezultata u utrci, odnosno određenog plasmata konja te je stoga povezana s određenim stupnjem aleatornosti. Umjesto toga, u spornom je slučaju

riječ o jedinstvenoj ukupnoj isporuci koja se sastoji od smještaja, treninga i sudjelovanja konja na turnirima. Ta usluga u svojoj ukupnosti nije povezana s aleatornošću jer se aleatornost odnosi samo na dio koji se odnosi na sudjelovanje na natjecanjima. Budući da je riječ o jedinstvenoj ukupnoj usluzi, novčana nagrada u polovini dijela ne ustupa se za postizanje određenog rezultata u utrci, nego za ukupnu uslugu neovisnu o tom rezultatu (koja se sastoji od smještaja, treninga i sudjelovanja na turnirima). Tu je jedinstvenu uslugu tužitelj pružio neovisno o postignutim rezultatima na natjecanjima. Stoga je riječ o isporuci usluge koja, kako to Sud zahtijeva, ima obilježje objektivnosti. Pritom opseg ustupanja novčane nagrade sa stajališta Senata (vijeće) nije bitan.

- 42 U prilog tomu ide i uzimanje u obzir gospodarske i poslovne stvarnosti koje čini temeljni kriterij za primjenu zajedničkog sustava PDV-a (presude Suda Budimex od 02. svibnja 2019. – C-224/18, EU:C:2019:347, t. 27. i KrakVet Marek Batko od 18. lipnja 2020. – C-276/18, EU:C:2020:485, t. 61.). S tim u skladu treba smatrati da se ustupanjem novčane nagrade u polovini dijela treba nadoknaditi ukupnu tužiteljevu uslugu i da su stranke, osim toga, smatrale da će se novčane nagrade dugoročno ostvarivati.

43 5. Pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

- 44 Podnošenje zahtjeva za prethodnu odluku Sudu temelji se na članku 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

45 6. Prekid postupka

- 46 [*omissis*] [nacionalne postupovne odredbe]